

PRAKSISOVERSIGT · ENTREPRISERET

Praksisoversigt over entrepriseforsikring (all risks og bygherrens forsikringspligt efter AB 18 § 11)

Grænsen mellem dækket fysisk skade og udækket fejludførelse i AB 18-byggeri

Version 2 Opdateret 22. jul. 2026 19 afgørelser · 2000-2026

[Læs online](#)

INTRODUKTION

Entrepriseforsikring dækker selve bygge- og anlægsarbejdet, mens det er under udførelse.

Retsgrundlaget er todelt: dels den kontraktuelle forsikringspligt i AB 18 § 11, hvorefter bygherren skal tegne sædvanlig brand- og stormskadeforsikring med entreprenør og underentreprenører som automatisk medsikrede, dels den frivillige kombinerede entreprise-/all-risks-forsikring med tilhørende LEG-klausuler. Praksis kredser om ét gennemgående spørgsmål: hvornår foreligger der en dækket "fysisk skade" på arbejdet, og hvornår er der blot tale om en udækket mangel ved det udførte arbejde. Domstolene og Ankenævnet for Forsikring fastholder her et objektivi t dækningsbegreb, som hverken forsikringsaftalelovens § 20 om uagtsom fremkaldelse eller § 51 om sikkerhedsforskrifter kan forskyde.

PRINCIPPER UDLEDT AF PRAKSIS

- 01** AB 18 § 11 er en kontraktuel forsikringspligt i et agreed document, ikke en lovbestemt pligt; den gælder kun, når AB 18 er vedtaget mellem parterne.
- 02** Bygherrens forsikringspligt efter AB 18 § 11 kan opfyldes enten ved en almindelig brand- og stormskadeforsikring eller ved en all-risk-forsikring, der omfatter brand og storm.
- 03** Entreprenøren og eventuelle underentreprenører skal efter AB 18 § 11 automatisk medtages som sikrede på policen – det kræver ikke længere en anmodning som efter AB 92 § 8.
- 04** Selvrisikoen påhviler efter AB 18 § 11, 5. pkt., bygherren, fordi entreprenøren ikke har indflydelse på policens vilkår.
- 05** Skybrud, tøbrud og opstigende vand er bevidst holdt uden for AB 18 § 11 og skal aftales særskilt, hvis dækning ønskes.
- 06** At bygherren tegner forsikringen ændrer ikke ved, at entreprenøren efter AB 18 § 27 bærer risikoen for arbejdet indtil aflevering – forsikringen dækker risikoen, men flytter den ikke.
- 07** Forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1, er den civilretlige hjemmel bag medforsikringen: en tingsforsikring uden angivelse af bestemt interesse anses tegnet til fordel for enhver, der som ejer eller fordi han bærer faren, vil lide tab.

- 08 Entrepriseforsikringen dækker fysisk skade på arbejdet, ikke omkostningen ved at gøre et mangelfuldt udført arbejde om; sondringen mellem "skade" og "mangel" er kernen i næsten alle dækningstvister.
- 09 En LEG3-klausul er ikke et standardvilkår i dansk ret; er den forhandlet individuelt mellem selskab og mægler, afgøres tvisten ved konkret aftalefortolkning af netop den police.
- 10 Undtagelsen for "mangelfulde eller ikke konditionsmæssige materialer, mangelfuld projektering, beregning, konstruktion eller arbejdsudførelse" er et sædvanligt og anerkendt vilkår i entrepriseforsikringer.
- 11 Manglende afdækning mod vejrlig er en klassisk afvisningsgrund; BR18 §§ 161 og 165 pålægger positivt at beskytte fugtfølsomme materialer og tage højde for vejrforhold under udførelsen.
- 12 Objektive dækningsbetingelser – fx krav om statiske beregninger fra en rådgivende ingeniør før indgreb i bærende konstruktioner – skal dokumenteres opfyldt af sikrede og virker uafhængigt af skyldspørgsmålet.
- 13 Stillads med totaloverdækning er efter nævnspraksis ikke en del af "selve bygningen", selv om det midlertidigt fungerer som klimaskærm.
- 14 Er bygherren forbruger, er forsikringen en forbrugerforsikring efter FAL § 2, stk. 4, og en aftalt anmeldelsesfrist efter forsikringens ophør kan efter § 29, stk. 6, ikke være kortere end 6 måneder.
- 15 Sikrede bærer efter FAL § 22 bevisbyrden for, at der foreligger en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed; selskabet bærer bevisbyrden for undtagelser og for, at aftalen ikke er en forbrugerforsikring.
- 16 Erstatningen forrentes efter FAL § 24, stk. 2, fra 14 dage efter, at selskabet har kunnet indhente de nødvendige oplysninger – ikke fra selskabets egen beslutning.
- 17 Medforsikringen afskærer som udgangspunkt regres mod den skadevoldende entreprenør, men regres kan komme på tale ved forsæt og grov uagtsomhed, jf. FAL § 18.
- 18 Entrepriseforsikringen skal holdes adskilt fra entreprenørens erhvervs- og produktansvarsforsikring (AB 18 § 11, stk. 3) og fra den lovpligtige byggeskadeforsikring efter byggeloven.

§ 1 AB 18 § 11 – en kontraktuel forsikringspligt i et agreed document

Forsikringspligten i bygge- og anlægsentreprise hviler ikke på lov, men på aftale. AB 18 er et agreed document udarbejdet af et ministerielt nedsat udvalg og gengivet i [betænkning nr. 1570/2018 om Almindelige betingelser i bygge- og anlægsvirksomhed](#). Bestemmelsen findes i [AB 18 § 11](#) og lyder:

§ 11. Bygherren skal tegne og betale sædvanlig brand- og stormskadeforsikring fra arbejdets påbegyndelse, indtil mangler, der er påvist ved afleveringen, er afhjulpnet. Entreprenøren og eventuelle underentreprenører skal medtages som sikrede på forsikringspolice. Forsikringen skal omfatte samtlige entreprenørers arbejder på den bygning eller

det anlæg, entrepriseaftalen vedrører. Ved om- eller tilbygning skal forsikringen dække skade på dette arbejde og på den bygning eller det anlæg, der er genstand for om- eller tilbygning. Selvrisiko påhviler bygherren.

Stk. 2 giver en offentlig bygherre ret til at kræve sig stillet som selvforsikrer, stk. 3 pålægger entreprenøren og underentreprenørerne at have sædvanlig erhvervs- og produktansvarsforsikring, og stk. 4 pålægger begge parter på anmodning at dokumentere, at forsikringerne er i kraft. Tilsvarende bestemmelser findes i [ABT 18 § 11](#) og – som § 10 – i AB Forenklet.

Udvalgets bemærkninger fastlægger opfyldelsesmåden præcist:

Bygherrens forsikringspligt kan opfyldes ved tegning af en almindelig brand- og stormskadeforsikring eller ved tegning af en all-risk forsikring, som omfatter brand og storm.

Se [betænkning nr. 1570/2018, s. 89](#). Samme sted fremgår tre præciseringer, der har direkte praktisk betydning:

- **Automatisk medsikring.** Anden punktum er ændret i forhold til AB 92 § 8, stk. 1, "idet entreprenøren og eventuelle underentreprenører nu automatisk skal medtages som sikrede på forsikringspolisen. Det forudsætter således ikke længere anmodning fra entreprenøren."
- **Selvrisiko hos bygherren.** Femte punktum er nyt og begrundes med, at udvalget ikke fandt det rimeligt, "at entreprenøren skal pålægges at betale en selvrisiko, hvis størrelse entreprenøren ikke selv har indflydelse på, fordi det er bygherren, der aftaler forsikringen, præmien og selvrisikoens størrelse med forsikringsselskabet".
- **Vandskader er bevidst udeladt.** Udvalget overvejede at udvide pligten til skybrud, tøbrud og opstigende vand, men fandt, at det "skal overlades til parterne i de konkrete aftaleforhold at tage stilling til, om og i givet fald hvem af parterne, der skal tegne en sådan forsikring".

Afgrænsningen har dybe historiske rødder. Allerede [betænkning nr. 620/1971 om revision af AB, s. 25](#) noterede, at en normal stormskadeforsikring dækker direkte skader fra skybrud i forbindelse med storm, "hvorimod der ikke kan tegnes forsikring, som dækker skade ved almindelig nedbør og skade ved oversvømmelse fra hav, fjord, sø eller vandløb eller skade ved opstigning af grund- eller kloakvand". Det er netop i dette hul, en stor del af de senere dækningstvister opstår.

For offentlige bygherrer suppleres reglen af [Bygherrevejledningens afsnit om forsikring](#), hvorefter det skal anføres i udbudsmaterialet, hvis bygherren er selvforsikrer, og hvorefter selvforsikringen "ikke omfatter risici, der normalt dækkes af rådgiveres og entreprenørers ansvarsforsikringer".

Medforsikring af entreprenør og underentreprenører – FAL § 54 § 2 som civilretlig hjemmel

Medsikringen efter AB 18 § 11, 2. pkt., er ikke opfundet af AB-udvalget. Den bygger på [forsikringsaftalelovens § 54, stk. 1](#):

Er tingsforsikring tegnet uden angivelse af nogen bestemt interesse, anses forsikringen tegnet til fordel for enhver, der som ejer, panthaver eller indehaver af anden tinglig ret, eller fordi han bærer faren for tingen, vil lide tab ved, at den forringes eller går til grunde.

Det er formuleringen "fordi han bærer faren for tingen", der gør entreprenøren til sikret: efter [AB 18 § 27](#) bærer entreprenøren netop faren for arbejdet indtil aflevering.

AB 92-udvalget var imidlertid opmærksom på, at § 54 alene ikke rakte langt nok. I [betænkning nr. 1246/1993 om AB 92, s. 71](#) hedder det om den dengang nye regel i AB 92 § 8, stk. 1, 2. pkt.:

I et vist omfang er entreprenøren - men ikke underentreprenøren - i medfør af forsikringsaftalelovens § 54 sikret i kraft af bygherrens forsikring. Der er dog tvivl om den nærmere rækkevidde af denne bestemmelse i entrepriseforhold.

Udvalget tilføjede, at den nye regel omfatter samtlige entreprenører tilknyttet arbejdet, og at:

Brugen af den nye regel indebærer, at brandforsikringsselskaberne efter den indarbejdede forsikringspraksis ikke - bortset fra forsæt og grov uagtsomhed - kan gøre regres mod skadevoldende entreprenører og disse ansvarsforsikringsselskaber for udbetalte dækningsbeløb.

Begrundelsen er økonomisk-systemisk: "det er billigere at lade skader dække over bygningsforsikringer end over (entreprenør)ansvarsforsikringer, og ... ansvarsforsikringssystemet generelt set ikke er velegnet til at løse problemerne".

Medsikringen understøttes processuelt af [forsikringsaftalelovens § 57, stk. 1](#), hvorefter retten til erstatning ved forsikringsbegivenhedens indtræden tilkommer den, hvis interesse forsikringen skal dække, "selv om han ikke har fået meddelelse om forsikringen". Entreprenøren behøver altså ikke at kende policen for at være sikret. Omvendt kan forsikringstageren efter § 57, stk. 2, som udgangspunkt forhandle og oppebære erstatningen med bindende virkning, indtil den medsikrede selv anmelder sig – et forhold, der i praksis gør det væsentligt for entreprenøren at melde sig direkte til selskabet.

Bemærk endelig, at forsikringsaftaleloven som udgangspunkt er deklaratorisk, jf. [§ 3](#): lovens bestemmelser "kommer ... kun til anvendelse, hvis ikke andet er udtrykkeligt aftalt eller må anses indeholdt i aftalen". Dette præceptivitetsforbehold er allerede beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger fra 1929, hvor afgrænsningen mellem præceptive og deklaratoriske regler beskrives som en afvejning mellem kontraktsfriheden og hensynet til "Værn for Forsikringstageren og den sikrede".

LOV

[Forsikringsaftaleloven § 3](#)[Forsikringsaftaleloven § 54, stk. 1](#)[Forsikringsaftaleloven § 57, stk. 1, 2](#)

Forsikringspligten flytter ikke risikoen: samspillet mellem AB 18 § 11 og § 27

§ 3

En hyppig misforståelse i byggesager er, at bygherrens forsikringspligt skulle aflaste entreprenøren for risikoen. Det gør den ikke. Betænkningens bemærkninger til § 11 er utvetydige, jf. [betænkning nr. 1570/2018, s. 89](#):

Det forhold, at bygherren tegner en brand- og stormskadeforsikring, ændrer ikke ved, at entreprenøren efter AB 18 § 27 som udgangspunkt bærer risikoen for skader, der er omfattet af bygherrens forsikringspligt, selvom entreprenøren i et vist omfang vil være sikret ved bygherrens forsikring.

[AB 18 § 27](#), stk. 1, fastslår, at entreprenøren indtil afleveringen bærer risikoen for skade på eller bortkomst af arbejde og materialer, og stk. 2 undtager kun skade som følge af bygherrens forhold og af "udefra kommende ekstraordinære begivenheder, som entreprenøren ikke har indflydelse på (force majeure), herunder krig, oprør, terrorhandlinger og usædvanlige naturbegivenheder".

Det er værd at bemærke den skarpe forskel på de to force majeure-begreber i AB 18. Af [betænkning nr. 1570/2018, s. 131](#) fremgår:

Force majeure efter AB 18 § 39, stk. 1, litra c, omfatter således en række forhold, som force majeure efter AB 18 § 27, stk. 1, ikke omfatter, herunder brand, strejke, lockout, blokade og hærværk.

Entreprenøren bærer altså risikoen for brand og hærværk, selv om samme begivenheder giver ret til tidsfristforlængelse. Netop derfor er § 11-forsikringen økonomisk afgørende for entreprenøren.

Bemærkningerne til § 27, stk. 2, indeholder også et skoleeksempel, der ligger tæt på entreprisforsikringens vejrligstvister, jf. [betænkning nr. 1570/2018, s. 130](#):

Eksempelvis vil entreprenøren ikke skulle bære risikoen for vandskade på en gulventreprise, hvis udførelsen i henhold til detailtidsplanen skal ske på et tidspunkt, hvor en anden entreprenør skal udskifte tagkonstruktionen uden overdækning.

Den kontraktuelle risikofordelings praktiske betydning illustreres af **BS-1309/2004-VLR**, hvor Vestre Landsret i [dom af 10. august 2006](#) tog stilling til en brand, der ødelagde et isværk under montage. Retten fandt, at leveringsklausulen "ab fabrik" ikke fraveg udgangspunktet i NLM 94 om risikoovergang ved overtagelse:

Da branden indtrådte, var risikoen for anlægget derfor endnu ikke gået over.

Dommen bekræfter det princip, der også bærer AB 18 § 27: risikoen for arbejdet under udførelse ligger hos den udførende, indtil overtagelse/aflevering har fundet sted – uanset hvem der har betalt for forsikringen. Tilsvarende bestemmelser findes i [ABT 18 § 27](#) og [AB Forenklet § 23](#).

§ 4 Kernekonflikten: "fysisk skade" over for mangel – LEG-klausulernes rolle

All-risks-entrepriseforsikringen dækker efter sin standardformulering "fysisk tab af og skade på de forsikrede genstande". Den centrale strid i dansk praksis er, om en fejl i det udførte arbejde, der først viser sig som en funktionssvigt eller en deformation, er en dækket *skade* eller en udækket *mangel*. LEG-klausulerne (London Engineering Group, LEG 1/2/3) er de vilkår, der i varierende grad udvider dækningen for følger af fejlagtig projektering, materialer eller udførelse – men de er importeret fra engelsk ret og har ikke fundet en fast dansk standardfortolkning.

Det blev dokumenteret i mole-sagen mellem MT Højgaard Danmark A/S og Tryg Forsikring. MT Højgaard havde tegnet en kombineret entreprisforsikring med "All Risks"-dækning udvidet med en LEG3-klausul i forbindelse med opførelsen af en ny færgeterminal for Aarhus Havn. Efter opfyldning flyttede en del af molen sig sideværts med op til ca. 80 cm, og et afhjælpningsprojekt med skråpæle blev nødvendigt. Tryg afviste dækning under henvisning til, at der ikke forelå fysisk skade, og at forholdet ikke var uforudset.

Retten i Glostrup henviste ved [kendelse af 13. oktober 2021 \(BS-17219/2021-GLO\)](#) sagen til Østre Landsret som principiel:

Det er oplyst, at der ikke findes trykt retspraksis og kun meget begrænset litteratur om anvendelsen af LEG3-klausuler i dansk ret.

De tre spørgsmål, byretten fremhævede, er stadig en præcis dagsorden for området: (i) hvad "fysisk skade" betyder i en entreprisforsikring – og om det er noget andet end i ansvarsforsikring, (ii) om "uforudset" betyder "uforudsigelig og udefrakommende" eller blot "ikke forudset", og (iii) hvordan LEG3 spiller sammen med policens øvrige undtagelser for udbedring af egne fejl.

Østre Landsret afviste imidlertid ved [kendelse af 29. marts 2022 \(BS-39462/2021-OLR\)](#) at behandle sagen i 1. instans:

Sagens centrale problemstilling er en fortolkning af forsikringsbetingelserne, nærmere bestemt en fortolkning af den såkaldte LEG3-klausul. Landsretten lægger til grund, at LEG3-klausulen ikke er en sædvanlig del af policen, men udarbejdet i fællesskab mellem Tryg Forsikring og MT Højgaards forsikringsmægler.

Kendelsen har selvstændig retskildeværdi ud over det processuelle. Landsretten fastslår hermed, at en LEG3-udvidelse i dansk ret ikke er et standardvilkår med et fastlagt indhold, men et individuelt forhandlet vilkår, hvis rækkevidde beror på konkret aftalefortolkning mellem netop de parter, der har udformet det. Konsekvensen for praksis er, at rådgiveren ikke kan læne sig op ad en generel "LEG3 = dækning for følgeskader af fejludførelse"-antagelse, men må se på klausulens præcise ordlyd sammenholdt med policens undtagelser.

Til sammenligning viser [BS-3714/2020-OLR](#) (Zurich mod A/S Vestfrost), [dom af 27. januar 2021](#), hvordan den parallelle undtagelse virker på produktansvarssiden: policen dækkede ikke ansvar for "skade på selve produktet eller ydelsen", og landsretten begrænsede dækningen til de foranstaltninger, der var strengt nødvendige for at afværge fare – ikke til de efterfølgende undersøgelser og reparationer af de defekte produkter selv. Systematikken er den samme: forsikringen dækker skaden, ikke kvalitetsmanglen.

PRAKSIS	Landsretten · Landsretten afviser at behandle sag om forsikringsdækning af skade på mole i Aarhus Havn i første instans	29.03.2022
	Landsretten · Dom om dækning af produkttilbagekaldelsesudgifter under kombineret erhvervs- og produktansvarsforsikring	27.01.2021
	Byretten · Sag om forsikringsdækning for mole-deformation henvist til Landsretten på grund af principiel karakter	13.10.2021

§ 5 Undtagelsen for mangelfuld projektering og arbejdsudførelse i konkret anvendelse

Den standardformulerede undtagelse i entreprisforsikringer lyder typisk som i AXA Forsikrings betingelser, gengivet i Ankenævnet for Forsikrings kendelse i [sag 102500](#) af 9. april 2025:

Forsikringen dækker ikke tab eller skade, som består i eller skyldes mangelfulde eller ikke konditionsmæssige materialer, mangelfuld projektering, beregning, konstruktion eller arbejdsudførelse.

Den mest markante danske anvendelse af undtagelsen er BaseCamp-sagen om sammenstøbte undergulve. Retten i Glostrup fastslog ved [dom af 23. oktober 2023 \(BS-13556/2021-GLO\)](#), at et erstatningskrav for lydproblemer som følge af mangelfuld gulvstøbning ikke var dækket af en all-risk entreprisforsikring. Byretten inddrog [forsikringsaftalelovens § 20](#) og [§ 54, stk. 1](#) – altså både reglen om, at selskabet ikke med retsvirkning kan fraskrive sig ansvar ved simpel uagtsomhed, og reglen om medforsikring. Pointen er væsentlig: sikredes

gode tro og fravær af grov uagtsomhed hjælper ikke, når skaden falder uden for det objektive dækningsområde. Dækningsspørgsmålet afgøres af policens genstandsbeskrivelse og undtagelser, ikke af skyldgraden.

Sagen fortsatte som **BS-54829/2023-OLR**, hvor Østre Landsret ved [dom af 20. marts 2025](#) behandlede tvisten mellem Uniplan Danmark A/S og If Skadeforsikring om entreprisforsikringens dækning af de sammenstøbte undergulve i BaseCamp-projektet. Landsretten inddrog ud over § 20 tillige [forsikringsaftalelovens § 51](#) om sikkerhedsforskrifter samt de processuelle regler om nye anbringender i ankeinstansen, jf. [retsplejeloven § 383, stk. 2](#) og [§ 384](#).

Det mønster, der tegner sig på tværs af instanserne, kan opstilles således:

Retligt argument	Virkning på dækningsspørgsmålet
FAL § 20 (ikke grov uagtsomhed)	Ingen – bestemmelsen forhindrer kun ansvarsfraskrivelse ved simpel uagtsomhed, den skaber ikke dækning
FAL § 51 (sikkerhedsforskrifter)	Ingen udvidende – bestemmelsen begrænser selskabets adgang til at afvise, men flytter ikke dækningsområdet
Policens genstandsbeskrivelse ("fysisk skade")	Afgørende
Undtagelsen for mangelfuld udførelse/projektering	Afgørende
LEG-klausulens konkrete ordlyd	Afgørende, men fortolkes individuelt

I [sag 102500](#) anførte klageren, at klausulen om skader, der er en uundgåelig eller forudsigelig konsekvens af arbejdets natur, var urimelig og burde tilsidesættes efter [aftaleloven § 36](#). Selskabet fastholdt, at klausulen er "en sædvanlig og anerkendt bestemmelse". Nævnet nåede ikke at afgøre spørgsmålet, men henviste sagen til domstolene, fordi rådgivningsspørgsmålet krævede parts- og vidneforklaringer.

LOV	Aftaleloven § 36	Forsikringsaftaleloven § 20	Forsikringsaftaleloven § 51
PRAKSIS	Landsretten · Uniplan Danmark A/S mod IF Skadeforsikring: Erstatningssag om entreprisforsikring og sammenstøbte undergulve i BaseCamp-projektet 20.03.2025 Byretten · Erstatningskrav for lydproblemer afvist: Mangelfuld gulvstøbning ikke dækket af All-risk entreprisforsikring 23.10.2023 Ankenævnet for Forsikring · Uenighed om dækningsafvisning ved renovering af staldbygning og spørgsmål om rådgivningsansvar 09.04.2025		

§ 6 Vejrligsskader, afdækningspligt og bygningsreglementets §§ 161 og 165

Skader forårsaget af nedbør på uafdækkede materialer og konstruktioner er den hyppigste enkeltårsag til afviste entreprisforsikringskrav. Retligt hviler afvisningerne på to søjler: policens undtagelse for mangelfuld arbejdsudførelse, og de offentligretlige krav i bygningsreglementet, der gør afdækning til en pligt og ikke et valg.

[BR18 § 161](#) bestemmer:

Byggepladsen og byggearbejder skal planlægges og udføres, så der:

1. Ikke sker skade på personer eller bygninger på og omkring byggepladsen.
2. Ikke opstår væsentlige gener for naboer, på vej og fortovsarealer.

3. Tages højde for vejrforhold.

Og [BR18 § 165](#) skærper det:

Ved udførelse af byggearbejder skal der træffes de foranstaltninger, som af hensyn til klimatiske forhold, såsom sne, regn og kulde, er nødvendige for at beskytte fugtfølsomme materialer, og så det sikres, at der ikke indbygges fugt i bygningen under opførelsen.

Disse to bestemmelser blev direkte inddraget af Ankenævnet for Forsikring i [sag 99650](#) af 13. december 2023, hvor If Skadeforsikring afviste dækning for vejrskader på byggematerialer under opførelsen af et træhus netop med henvisning til mangelfuld afdækning. Nævnet inddrog tillige [forsikringsaftalelovens § 52](#) om sikredes pligt til efter evne at afværge eller begrænse skaden.

Samme grundlag bar [sag 97698](#) af 4. maj 2022, hvor entreprisforsikringen afviste at dække fugtskader efter entreprenørens konkurs, fordi afdækningen havde været mangelfuld; her spillede både [§ 51](#) og [§ 52](#) ind. Ældre praksis peger i samme retning: allerede i [sag 52101](#) af 21. juli 2000 afviste Topdanmark dækning for vandskade under ombygning.

En særlig og principielt interessant variant er behandlet i [sag 103758](#) af 21. januar 2026. En andelsboligforening havde under en omfattende tagudskiftning etableret en professionel totaloverdækning (HAKI-stillads med presenninger), der fungerede som midlertidig klimaskærm. Stormen beskadigede overdækningen, og der opstod vandskader for ca. 1.378.000 kr. Policen krævede "stormskade på selve bygningen". Klageren argumenterede funktionelt: da det permanente tag var fjernet, overtog overdækningen dets funktion, og den var solidt forankret til facaden. Selskabet argumenterede ordlydsbaseret. Nævnet fulgte ordlyden:

Nævnet lagde afgørende vægt på ordlyden i point 6.7.4 og den retslige definition af en bygning. At ejendommen var under ombygning ændrede ikke ved, at stilladset var en adskilt enhed og ikke en integreret del af den forsikrede bygning.

Nævnet afviste også, at sondringen mellem afdækning direkte på bygningen (som i den tidligere praksis AK 3694, AK 2264 og AK 9002 om presenninger lagt direkte på spær) og afdækning båret af stillads skulle udgøre en uklarhed til fordel for forsikringstageren. Afgørelsen er en klar advarsel: jo mere professionel og selvbærende den midlertidige klimaskærm er, jo længere fjerner den sig fra begrebet "selve bygningen" – og dermed fra bygnings-/entrepriseforsikringens stormdækning. Behovet for en særskilt dækning af midlertidige konstruktioner skal derfor adresseres ved tegningen.

LOV

[Bekendtgørelse om bygningsreglement 2018 § 161](#)
[Bekendtgørelse om bygningsreglement 2018 § 165](#)
[Forsikringsaftaleloven § 52](#)

PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om forsikringsdækning af vandskade efter stormskade på totaloverdækning ved tagudskiftning	21.01.2026
	Ankenævnet for Forsikring · Afslag på dækning for vejrskader på byggematerialer under opførelse af træhus grundet mangelfuld afdækning	13.12.2023
	Ankenævnet for Forsikring · Entrepriseforsikring: Afslag på dækning af fugtskader efter entreprenørs konkurs pga. mangelfuld afdækning	04.05.2022
	Ankenævnet for Forsikring · Topdanmark Forsikring: Afvisning af dækning for vandskade under ombygning	21.07.2000

Objektive dækningsbetingelser og sikkerhedsforskrifter – FAL §§ 51 og 52 i entreprisforsikringen

Entreprisforsikringer indeholder typisk to forskellige typer vilkår, som i praksis ofte forveksles, men som har vidt forskellige retsvirkninger:

1. **Objektive dækningsbetingelser**, der positivt betinger dækning af, at bestemte foranstaltninger er truffet. Sikrede skal dokumentere, at betingelsen er opfyldt.
2. **Sikkerhedsforskrifter** i [forsikringsaftalelovens § 51](#)'s forstand, hvor sikrede kun mister sit krav, "når og for så vidt det må anses godtgjort, at forsikringsbegivenhedens indtræden eller omfang ikke skyldes overtrædelse af disse forskrifter" – og hvor § 51, stk. 2, gør enhver videregående ansvarsfritagelse uden retsvirkning.

Sondringen blev sat på spidsen i [sag 102500](#) af 9. april 2025 om en staldbygning fra 1948, hvis tagkonstruktion og etagedæk gav efter under udgravningsarbejde. Policens klausul 4034 lød:

Det er en objektiv betingelse for forsikringsdækningen at samtlige bærende konstruktioner eller ud- og indvendige vægge afstives og understøttes ifølge normer, anvisninger eller statiske beregninger. Samme krav er gældende ved indgreb i disse. Anvisninger og beregninger skal udføres eller kontrolleres af rådgivende ingeniør.

Selskabet gjorde gældende, at det som objektiv dækningsbetingelse påhviler sikrede at dokumentere opfyldelsen – med henvisning til princippet i **U 2010.98 V** – og at der ikke var fremlagt ingeniørberegninger. Hertil kom klausul 4045, der undtager "ramning, spunsning, pilotering ... undermuring og understøbning af fundamenter" som farligt eller krævende arbejde, medmindre særskilt tilvalgt. Nævnet fandt sagen uegnet til skriftlig behandling og henviste den til domstolene, netop fordi rådgivningsspørgsmålet krævede bevisførelse.

Tilsvarende objektive betingelser findes for tyveridækning. I [sag 92034](#) af 21. november 2018 havde en andelsboligforening tegnet entreprisforsikring hos Gjensidige i forbindelse med udskiftning af 201 vinduer, 45 altandøre og 10 hoveddøre. Vilkåret lød:

Forsikringen dækker kun tyveri af byggematerialer, hvis disse er anbragt i forsvarligt aflåst bygning. ... Indtil da skal byggematerialer befinde sig i containere forsynet med F&P-registreret låsesystem, i den udstrækning byggematerialer på grund af deres dimensioner kan placeres der. Øvrige byggematerialer dækkes kun mod tyveri og hærværk, såfremt de er tildækket.

Døre og vinduer for 187.481,99 kr. blev stjålet fra paller bag et aflåst trådhegn. Nævnet gav selskabet medhold og lagde vægt på, at det ikke var materialernes *dimensioner*, men alene deres *antal*, der vanskeliggjorde containeropbevaring, at materialerne ikke var tildækket, og at branchekutymen om opbevaring bag aflåst hegn ikke kunne føre til et andet resultat. Afgørelsen viser, at undtagelsesbestemmelsens interne systematik læses stringent: den lempelse, der gælder for materialer med uegnede dimensioner, ophæver ikke det selvstændige krav om tildækning.

I [sag 97610](#) af 1. juni 2022 påberåbte selskabet sig, at underentreprenøren groft havde overtrådt policens krav om sektionssvis udgravning (maks. 1 meter) og korrekt afstivning. Klageren gjorde heroverfor gældende, at entreprenørens fejl ikke kunne identificeres med ham som privatperson, jf. [forsikringsaftalelovens § 51](#). Spørgsmålet om identifikation mellem den private bygherre og hans entreprenører krævede efter nævnets opfattelse vidneførsel og blev henvist til domstolene – det er stadig et af de mindst afklarede punkter på området.

LOV	Forsikringsaftaleloven § 51, stk. 1, 2	Forsikringsaftaleloven § 52
PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Uenighed om dækningsafvisning ved renovering af staldbygning og spørgsmål om rådgivningsansvar	09.04.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Sag om entrepriseforsikring og sammenstyrtning af hus under kælderrenovering: Tvist om rådgivningsansvar og dækningsomfang	01.06.2022
	Ankenævnet for Forsikring · Afvisning af dækning for tyveri af byggematerialer under entrepriseforsikring	21.11.2018

§ 8 Dækning af bygherrens eksisterende bygninger og rådgivningspligten ved tegning

Ved om- og tilbygning kræver [AB 18 § 11](#), 4. pkt., udtrykkeligt, at forsikringen dækker skade "på dette arbejde og på den bygning eller det anlæg, der er genstand for om- eller tilbygning". På markedet for frivillige entrepriseforsikringer er dækning af bygherrens bestående bygninger derimod som regel et *tilvalg*, og det er dér, mange sager opstår.

Eksemplarisk er [sag 97610](#) af 1. juni 2022. En boligejer havde i forsikringsbegæringen udtrykkeligt afkrydset, at projektet omfattede undermuring og understøbning, indgriben i eksisterende bærende konstruktioner og udgravning langs fundamenter – men feltet "All-risk forsikring af bygherrens eksisterende bygninger" blev ikke afkrydset. Da en underentreprenør udgravede for store sektioner ad gangen, satte huset sig med et skadesestimat på 4.225.000 kr. mod en entreprisum på ca. 5.000.000 kr.

Nævnet lagde afgørende vægt på selskabets rådgivningsforpligtelse over for en forbruger, jf. [bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 16](#) og [§ 20](#), og fremhævede selskabets bevismæssige situation:

Nævnet bemærker videre, at selskabet ved ikke at kunne fremlægge dokumentation for indholdet af sin telefoniske rådgivning... har stillet sig i en vanskelig bevismæssig position. Nævnet bemærker, at det er selskabet, der skal bevise, at selskabet har fastlagt klagerens krav og behov inden forsikringsaftalens indgåelse.

Sagen kunne ikke afgøres på skriftligt grundlag og blev henvist til domstolene, dog med den tilføjelse, at klageren som udgangspunkt ville have ret til retshjælpsdækning.

Samme mønster ses i [sag 102500](#) af 9. april 2025, hvor policen indeholdt en dækning for bestående bygning på 500.000 kr. ved en entreprisum på 1.400.000 kr., men hvor arbejdet reelt indebar udgravning 50-80 cm under fundamentets underkant – stik imod begæringens oplysning om, at der *ikke* skulle graves under fundament. Nævnet fandt, at en stillingtagen til, om selskabet havde tilsidesat sin rådgivningsforpligtelse efter [§ 16](#) og [§ 20](#), "hvad en adækvat forsikringsdækning ville have indeholdt", krævede bevisførelse, der ikke kunne ske skriftligt.

Rådgivningsspørgsmålet er også afgørende for løsoredækningen. I [sag 99736](#) af 23. august 2023 blev spørgsmålet om utilstrækkelig rådgivning ved tegningen af entrepriseforsikringen rejst i anledning af stjålet værktøj under renovering, med [§ 4](#), [§ 20](#) og [§ 21](#) som ramme.

Omvendt viser [sag 103758](#) af 21. januar 2026, at rådgivningsansvaret har en grænse: her fandt nævnet det ikke kritisabelt, at selskabet ikke søgte yderligere afklaring, da forsikringstageren var repræsenteret af en professionel mægler, som blot bad om en standardudvidelse uden at oplyse om byggeriets tekniske detaljer eller brugen af stilladsoverdækning. En professionel mellemmand flytter altså tyngdepunktet i oplysnings- og afdækningspligten.

LOV

[Bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 16](#)
[Bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 20](#)
[Bekendtgørelse om god skik for forsikringsdistributører § 21, stk. 1](#)

PRAKSIS	Ankenævnet for Forsikring · Tvist om forsikringsdækning af vandskade efter stormskade på totaloverdækning ved tagudskiftning	21.01.2026
	Ankenævnet for Forsikring · Uenighed om dækningsafvisning ved renovering af staldbygning og spørgsmål om rådgivningsansvar	09.04.2025
	Ankenævnet for Forsikring · Afvisning af dækning for stjålet værktøj under renovering: Utilstrækkelig rådgivning ved tegning af entrepriseforsikring?	23.08.2023
	Ankenævnet for Forsikring · Sag om entrepriseforsikring og sammenstyrtning af hus under kælderrenovering: Tvist om rådgivningsansvar og dækningsomfang	01.06.2022

§ 9 Den private bygherre som forbruger – FAL § 2, stk. 4, og minimumsfristen i § 29, stk. 6

Entrepriseforsikring tegnes ikke kun af professionelle bygherrer. Når en privatperson eller – efter omstændighederne – en andelsboligforening tegner forsikringen i forbindelse med en ombygning, aktualiseres forsikringsaftalelovens forbrugerbeskyttelse.

[Forsikringsaftaleloven § 2, stk. 4](#) definerer:

Ved en forbrugerforsikring forstås en forsikringsaftale, hvor forsikringstageren (forbrugeren) ved aftalens indgåelse hovedsagelig handler uden for sit erhverv. Selskabet har bevisbyrden for, at en forsikringsaftale ikke er en forbrugerforsikring.

Bevisbyrdereglen i sidste punktum er central: tvivl om kvalifikationen falder tilbage på selskabet.

Kvalifikationen som forbrugerforsikring aktiverer blandt andet den ufravigelige minimumsfrist i [§ 29, stk. 6](#):

Ved forbrugerforsikring kan stk. 1-5 ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for forsikringstageren eller sikrede. Det kan dog aftales, at en forsikring alene dækker skader anmeldt inden for en nærmere angivet frist efter forsikringens ophør. Fristen må ikke være kortere end 6 måneder.

Det er præcis dette regelsæt, Ankenævnet for Forsikring inddrog i [sag 99703](#) af 7. februar 2024 om afvisning af dækning for sætningsskader under en entrepriseforsikring. Nævnet lagde både [§ 2, stk. 4](#) og [§ 29, stk. 6](#) til grund. Konsekvensen er, at et policevilkår om en kortere anmeldelsesfrist end 6 måneder efter forsikringens ophør er uden retsvirkning over for en forbrugerbygherre, uanset at entrepriseforsikringen i øvrigt er et erhvervsprodukt.

De øvrige forældelsesregler i § 29 har tilsvarende praktisk vægt for byggeskader, der ofte konstateres sent. Efter § 29, stk. 5, indtræder forældelse af krav i anledning af en rettidigt anmeldt skade "tidligst 1 år efter selskabets meddelelse om, at det helt eller delvis afviser kravet", og hvor selskabet anerkender dækningspligten, men beder om yderligere oplysninger til opgørelsen, først 3 år efter den meddelelse.

Bemærk endelig, at forbrugerbeskyttelsen ikke ændrer på det objektive dækningsområde. I [sag 102500](#) var forsikringstageren privat, men selskabets afvisning byggede på klausuler, hvis objektive karakter i sig selv gjorde skyldsspørgsmålet irrelevant; forbrugers vej frem gik ad rådgivningsansvaret, ikke ad dækningsvilkårene.

LOV

Forsikringsaftaleloven § 2, stk. 4

Forsikringsaftaleloven § 29, stk. 5, 6

PRAKSIS

Ankenævnet for Forsikring · Uenighed om dækningsafvisning ved renovering af staldbygning og spørgsmål om rådgivningsansvar

09.04.2025

Ankenævnet for Forsikring · Sag om afvisning af dækning for sætningsskader under entreprisforsikring

07.02.2024

§ 10 Bevisbyrde, selvrisiko og forrentning efter FAL §§ 22, 24 og 25

Bevisbyrden. Udgangspunktet er fast: det påhviler sikrede at bevise, at der foreligger en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed. Ankenævnet for Forsikring gentager formuleringen i sag efter sag – fx i [sag 103067](#) af 28. maj 2025, hvor nævnet indledningsvis pålagde klageren bevisbyrden for, at der forelå en dækningsberettiget skade, og at selskabets erstatning var utilstrækkelig. Retligt hviler dette på almindelige bevisbyrdeprincipper sammenholdt med [forsikringsaftalelovens § 22](#), hvorefter sikrede skal give selskabet "alle ham tilgængelige oplysninger om forhold, som kan være af betydning for bedømmelsen af forsikringsbegivenheden". Omvendt bærer selskabet bevisbyrden for undtagelser og – ved forsætlig fremkaldelse – efter [§ 18, stk. 1](#).

Selvrisiko. [AB 18 § 11](#), 5. pkt., placerer selvriskoen hos bygherren. Uden for AB-forholdet gælder derimod almindelige forsikringsretlige principper, hvorefter en aftalt selvrisiko følger med kravet. Højesteret fastslog dette i [Sag 282/2011, dom af 28. juni 2013](#), om rækkevidden af det direkte krav efter [forsikringsaftalelovens § 95, stk. 2](#):

Udtrykket indebærer imidlertid ikke, at forsikringsselskabet i tilfælde af skadevolderens konkurs, tvangsakkord eller gældssanering er afskåret fra at gøre de samme indsigelser gældende over for skadelidte som over for skadevolderen, herunder at kravet skal nedsættes som følge af, at skadevolderen har påtaget sig en selvrisiko.

Princippet – at den, der indtræder i den sikredes ret, ikke stilles bedre end den sikrede selv – har direkte betydning for medsikrede entreprenører, der gør krav gældende under bygherrens police: de arver policens vilkår, herunder selvrisiko og undtagelser, med mindre [AB 18 § 11](#) udtrykkeligt lægger selvriskoen hos bygherren i det interne forhold.

Selvriskoen kan dog fortabes ved dobbeltkompensation. I [sag 103067](#) udtalte nævnet:

Nævnet finder, at selskabet ikke er berettiget til at opkræve selvriskoen på 14.000 kr., idet selskabets krav på selvrisiko må anses for indeholdt i den delbetaling af erstatningskravet, som udgøres af det tilbageholdte beløb til entreprenøren.

Forrentning. Efter [forsikringsaftalelovens § 24, stk. 1](#) kan forsikringsydelsen kræves betalt 14 dage efter, at selskabet har været i stand til at indhente de nødvendige oplysninger, og efter [stk. 2](#) forrentes beløbet fra det tidspunkt med rentelovens sats, jf. [renteloven § 5](#). Bestemmelsen er ufravigelig i den forstand, at det efter [stk.](#)

3 ikke med retsvirkning kan aftales, at tidspunktet gøres afhængigt af "en beslutning, der træffes af selskabet, eller af, at selskabet ved dom tilpligtes at betale". Det var netop § 24, stk. 2, jf. stk. 1, MT Højgaard påberåbte sig som rentehjemmel i mole-sagen, jf. [kendelsen af 29. marts 2022](#). Hertil kommer selskabets selvstændige vejledningspligt efter § 25: senest 3 måneder efter anmeldelsen skal selskabet vejlede sikrede om retten til aconto-betaling efter § 24, stk. 1, 2. pkt., medmindre kravet forinden er imødekommet eller afvist.

LOV	Forsikringsaftaleloven § 18, stk. 1	Forsikringsaftaleloven § 22
	Forsikringsaftaleloven § 24, stk. 1-3	Forsikringsaftaleloven § 25
PRAKSIS	Højesteret · Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven 28.06.2013 Landsretten · Landsretten afviser at behandle sag om forsikringsdækning af skade på mole i Aarhus Havn i første instans 29.03.2022 Ankenævnet for Forsikring · Tvist om dækning fra byggeskadeforsikring for fejl i badeværelses afløb efter entreprenørkonkurs 28.05.2025	

Regres mellem medsikrede og grænsen ved forsæt og grov

§ 11 uagtsomhed

Medforsikringen efter AB 18 § 11 og [forsikringsaftalelovens § 54](#) har en central afledt virkning: den afskærer som udgangspunkt selskabets regres mod den entreprenør, der har forvoldt skaden. Det er selve pointen med konstruktionen, jf. [betænkning nr. 1246/1993, s. 71](#), hvorefter forsikringsselskaberne "ikke - bortset fra forsæt og grov uagtsomhed - kan gøre regres mod skadevoldende entreprenører og disse ansvarsforsikringsselskaber for udbetalte dækningsbeløb".

Undtagelsen for forsæt og grov uagtsomhed har hjemmel i [forsikringsaftalelovens § 18](#):

*Stk. 1. Fremkalder den sikrede forsætligt forsikringsbegivenheden, har han ikke noget krav mod selskabet.
 Stk. 2. Har han fremkaldt forsikringsbegivenheden ved en uagtsomhed, der under de foreliggende omstændigheder må betegnes som grov, skal det under hensyn til skyldgraden og omstændighederne i øvrigt afgøres, om erstatning skal ydes og i bekræftende fald med hvilket beløb.*

Modstykket er § 20, der gør det umuligt med retsvirkning at aftale ansvarsfrihed ved simpel uagtsomhed – bortset fra selvforskyldt beruselse og en afkortning på indtil 5 pct.

At regresspørgsmålet mellem selskab og medsikrede entreprenører faktisk føres, illustreres af **BS-30473/2019-HJR**, hvor Højesteret ved [kendelse af 15. april 2020](#) tillod isoleret bevisoptagelse ved de almindelige domstole i en sag om et forsikringsselskabs regreskrav mod medsikrede entreprenører, jf. [retsplejeloven § 343](#). Sagens materielle ramme var netop [forsikringsaftalelovens § 18, § 20 og § 57](#). Afgørelsen har praktisk betydning, fordi entreprisrettvister som udgangspunkt hører under Voldgiftsnævnet for byggeri og anlæg, mens forsikringsselskabets regreskrav mod de medsikrede kan forfølges ved de almindelige domstole – med den processuelle koordineringsudfordring, det giver.

En tilsvarende sontring mellem forum ses i entreprisgarantisager, hvor Højesteret i **BS-9266/2018-HJR** fastslog, at voldgiftsklausulens undtagelse for "spørgsmål om udbetaling under garantien" omfatter garantiens størrelse og dermed kan prøves ved de almindelige domstole.

For entreprenøren betyder regresafskæringen konkret, at bygherrens § 11-forsikring reelt fungerer som en fælles projektforsikring, der beskytter alle led i entreprisekæden mod brand- og stormskader – men kun inden for policens dækningsområde. Falder skaden uden for policen (fx fordi den er en mangel og ikke en fysisk skade, eller fordi den skyldes skybrud eller opstigende vand, som AB 18 § 11 bevidst ikke omfatter), er entreprenøren tilbage i sit udgangspunkt efter [AB 18 § 27](#) og henvist til sin erhvervs- og produktansvarsforsikring efter [§ 11, stk. 3](#).

LOV

Forsikringsaftaleloven § 18, stk. 1, 2

Forsikringsaftaleloven § 20

Forsikringsaftaleloven § 57

Retsplejeloven § 343

PRAKSIS

Højesteret · Højesteret tillader isoleret bevisoptagelse ved almindelige domstole i sag om regreskrav fra forsikringsselskab mod medsikrede entreprenører 15.04.2020

§ 12 Afgrænsning til byggeskadeforsikringen og til bygningsforsikringen

Entrepriseforsikringen skal holdes adskilt fra tre nabodækninger, som ofte forveksles i skadesagen:

- **Den lovpligtige byggeskadeforsikring** efter byggeloven, der tegnes af den professionelle bygherre ved nyopført helårsbeboelse og dækker væsentlige byggeskader i op til 10 år *efter* afleveringen. Ankenævnet for Forsikring tog i [sag 96854](#) af 14. september 2022 stilling til gyldigheden af en byggeskadeforsikring tegnet af bygherren på vegne af entreprenøren, med [bygge-loven § 25 A](#) og [§ 25 C, stk. 2](#) samt [bekendtgørelse om byggeskadeforsikring § 16](#) som ramme. Byggeskadeforsikringen har sit eget skadesbegreb – jf. [sag 103067](#) af 28. maj 2025, hvor et skævt afløb blev karakteriseret som "svigt uden væsentlig karakter" og derfor ikke dækket, mens det tilsvarende forhold i det andet badeværelse blev anerkendt som byggeskade.
- **Den almindelige bygnings-/husforsikring**, der dækker den færdige bygning uden for byggeperioden – se nærmere [bygningsforsikring](#). Overgangen mellem de to produkter er netop det, [sag 103758](#) af 21. januar 2026 handlede om: husforsikringens stormdækning krævede skade på "selve bygningen", og et HAKI-stillads med totaloverdækning kvalificerede sig ikke.
- **Entreprenørens erhvervs- og produktansvarsforsikring** efter [AB 18 § 11, stk. 3](#), der dækker ansvar over for tredjemand, ikke skade på arbejdet selv – se [erhvervsansvarsforsikring](#). **BS-3714/2020-OLR, dom af 27. januar 2021**, viser den strukturelle parallel: ansvarsforsikringen dækkede ikke "skade på selve produktet eller ydelsen", ligesom entrepriseforsikringen ikke dækker omgørelse af det mangelfulde arbejde.

Endelig hører spørgsmål om bortfald ved forsæt og grov uagtsomhed generelt hjemme under [ansvarsforsikring-forsæt-grov-uagtsomhed](#), regres som selvstændigt forsikringsinstitut under [subrogation-regres-forsikring](#), risikooplysninger ved tegningen under [oplysningspligt-fal](#), fortolkning af uklare policevilkår under [forsikringspolice-uklarhed](#) og afledt driftstab under [driftstabsforsikring](#).

LOV

Bygge-loven § 25a

Bygge-loven § 25c, stk. 2

PRAKSIS

Landsretten · Dom om dækning af produkttilbagekaldelsesudgifter under kombineret erhvervs- og produktansvarsforsikring 27.01.2021

Ankenævnet for Forsikring · Tvist om forsikringsdækning af vandskade efter stormskade på totaloverdækning ved tagudskiftning 21.01.2026

Ankenævnet for Forsikring · Tvist om dækning fra byggeskadeforsikring for fejl i badeværelsesafløb efter entreprenørkonkurs 28.05.2025

Ankenævnet for Forsikring · Afgørelse om gyldigheden af byggeskadeforsikring tegnet af bygherre på vegne af entreprenør 14.09.2022

§ 13 Sammenfatning: fem holdepunkter i praksis

Praksis på entreprisforsikringsområdet er relativt sparsom i trykt form – Retten i Glostrup konstaterede i [kendelsen af 13. oktober 2021](#), at der "ikke findes trykt retspraksis og kun meget begrænset litteratur" om LEG3-klausuler i dansk ret – men det materiale, der findes, tegner et sammenhængende billede.

1. Dækningsområdet er objektivt. Om der er dækning, afgøres af policens genstandsbeskrivelse og undtagelser, ikke af sikredes skyldgrad. [Forsikringsaftalelovens § 20](#) og [§ 51](#) begrænser selskabets adgang til at afvise på grund af sikredes forhold, men de skaber ikke dækning for noget, der ligger uden for policen. Det var netop den skelnen, Retten i Glostrup lagde til grund i [dommen af 23. oktober 2023](#) om de sammenstøbte undergulve, og som fulgte med sagen videre til Østre Landsret i [dommen af 20. marts 2025](#).

2. Mangel er ikke skade. Udgiften til at gøre et mangelfuldt udført arbejde om er en kontraktuel mangelsbeføjelse mod entreprenøren, ikke en forsikringsbegivenhed. Undtagelsen for "mangelfulde eller ikke konditions-mæssige materialer, mangelfuld projektering, beregning, konstruktion eller arbejdsudførelse" er efter selskabernes praksis – og uden at nævnet har tilsidesat den – et sædvanligt og anerkendt vilkår.

3. LEG-klausuler fortolkes individuelt. Østre Landsret lagde i [kendelsen af 29. marts 2022](#) til grund, at LEG3-klausulen ikke var "en sædvanlig del af policen", men udarbejdet i fællesskab af selskabet og forsikringsmægleren. Konsekvensen er, at rækkevidden beror på konkret aftalefortolkning – ikke på en generel dansk LEG3-standard.

4. Vejrligsbeskyttelse er en pligt, ikke en mulighed. [BR18 § 161](#) og [§ 165](#) kræver, at der tages højde for vejrforhold, og at fugtfølsomme materialer beskyttes. Manglende afdækning er den mest velafprøvede afvisningsgrund, jf. [sag 99650](#) og [sag 97698](#). Og midlertidige klimaskærme er ikke uden videre "bygningen", jf. [sag 103758](#).

5. Tegningssituationen er ofte den reelle stridsakse. Når dækningsvilkårene er klare, forskydes tvisten til, om selskabet eller mægleren har afdækket kundens behov korrekt. Her har selskabet bevisbyrden for at have fastlagt kundens krav og behov, jf. [sag 97610](#) og [sag 102500](#) – men er kunden repræsenteret af en professionel mægler, forskydes byrden tilbage, jf. [sag 103758](#).

Et gennemgående praktisk råd følger heraf: AB 18 § 11 er et *minimum*, ikke en fuld projektdækning. Skybrud, tøbrud, opstigende vand, bygherrens bestående bygninger, farligt eller krævende arbejde (undermuring, understøbning, spunsning) og midlertidige konstruktioner skal aftales særskilt. Udvalget bag [betænkning nr. 1570/2018](#) valgte bevidst at overlade det til parterne – og praksis viser, hvad det koster, når de undlader at tage stilling.

LOV [Bekendtgørelse om bygningsreglement 2018 § 161](#)

[Bekendtgørelse om bygningsreglement 2018 § 165](#)

[Forsikringsaftaleloven § 20](#)

[Forsikringsaftaleloven § 51](#)

PRAKSIS **Landsretten** · Uniplan Danmark A/S mod IF Skadeforsikring: Erstatningssag om entreprisforsikring 20.03.2025
og sammenstøbte undergulve i BaseCamp-projektet

Landsretten · Landsretten afviser at behandle sag om forsikringsdækning af skade på mole i Aarhus Havn i første instans	29.03.2022
Byretten · Erstatningskrav for lydproblemer afvist: Mangelfuld gulvstøbning ikke dækket af All-risk entreprisforsikring	23.10.2023
Byretten · Sag om forsikringsdækning for mole-deformation henvist til Landsretten på grund af principiel karakter	13.10.2021
Ankenævnet for Forsikring · Tvist om forsikringsdækning af vandskade efter stormskade på totaloverdækning ved tagudskiftning	21.01.2026
Ankenævnet for Forsikring · Uenighed om dækningsafvisning ved renovering af staldbygning og spørgsmål om rådgivningsansvar	09.04.2025
Ankenævnet for Forsikring · Afslag på dækning for vejrskader på byggematerialer under opførelse af træhus grundet mangelfuld afdækning	13.12.2023
Ankenævnet for Forsikring · Sag om entreprisforsikring og sammenstyrtning af hus under kælderrenovering: Tvist om rådgivningsansvar og dækningsomfang	01.06.2022
Ankenævnet for Forsikring · Entrepriseforsikring: Afslag på dækning af fugtskader efter entreprenørs konkurs pga. mangelfuld afdækning	04.05.2022

REFERENCE Lovgrundlag

8 paragraffer

Bekendtgørelse om bygningsreglement 2018 § 165	Forsikringsaftaleloven § 2 stk. 4
Forsikringsaftaleloven § 20	Forsikringsaftaleloven § 22
Forsikringsaftaleloven § 24 stk. 1-2	Forsikringsaftaleloven § 29 stk. 6
Forsikringsaftaleloven § 51	Forsikringsaftaleloven § 54 stk. 1

MATERIALE Citerede afgørelser

19 afgørelser

HØJESTERET · ØVERSTE INSTANS		2
15.04.2020	Højesteret tillader isoleret bevisoptagelse ved almindelige domstole i sag om regreskrav fra forsikringsselskab mod medsikrede entreprenører	397-448
28.06.2013	Højesterets afklaring af arbejdsgiverbegrebet i sygedagpengeloven og fortolkning af 'det fulde krav' i forsikringsaftaleloven	282-2011
LANDSRETTE · ANKEINSTANS		4
20.03.2025	Uniplan Danmark A/S mod IF Skadeforsikring: Erstatningssag om entreprisforsikring og sammenstøbte undergulve i BaseCamp-projektet	10322-12133
29.03.2022	Landsretten afviser at behandle sag om forsikringsdækning af skade på mole i Aarhus Havn i første instans	2475-2954
27.01.2021	Dom om dækning af produkttilbagekaldelsesudgifter under kombineret erhvervs- og produktansvarsforsikring	1352-1638
10.08.2006	Sag om risikoovergang ved brandskade på isværk under ombygning	2891-3426

BYRETTE N · FØRSTE INSTANS

2

23.10.2023	Erstatningskrav for lydproblemer afvist: Mangelfuld gulvstøbning ikke dækket af All-risk entrepriseforsikring	10299-12102
13.10.2021	Sag om forsikringsdækning for mole-deformation henvist til Landsretten på grund af principiel karakter	2471-2950

ANKENÆVNET FOR FORSIKRING · NÆVN / KLAGEINSTANS

11

21.01.2026	Twist om forsikringsdækning af vandskade efter stormskade på totaloverdækning ved tagudskiftning	103758
28.05.2025	Twist om dækning fra byggeskadeforsikring for fejl i badeværelsesafløb efter entreprenørkonkurs	103067
09.04.2025	Uenighed om dækningsafvisning ved renovering af staldbygning og spørgsmål om rådgivningsansvar	102500
07.02.2024	Sag om afvisning af dækning for sætningsskader under entrepriseforsikring	99703
13.12.2023	Afslag på dækning for vejrskader på byggematerialer under opførelse af træhus grundet mangelfuld afdækning	99650
23.08.2023	Afvisning af dækning for stjålet værktøj under renovering: Utilstrækkelig rådgivning ved tegning af entrepriseforsikring?	99736
14.09.2022	Afgørelse om gyldigheden af byggeskadeforsikring tegnet af bygherre på vegne af entreprenør	96854
01.06.2022	Sag om entrepriseforsikring og sammenstyrtning af hus under kælderrenovering: Twist om rådgivningsansvar og dækningsomfang	97610
04.05.2022	Entrepriseforsikring: Afslag på dækning af fugtskader efter entreprenørs konkurs pga. mangelfuld afdækning	97698
21.11.2018	Afvisning af dækning for tyveri af byggematerialer under entrepriseforsikring	92034
21.07.2000	Topdanmark Forsikring: Afvisning af dækning for vandskade under ombygning	52101

FORARBEJDE Betænkninger

3 referencer

Betænkning fra Udvalget til revision af »Almindelige Betingelser for arbejder og leverancer i bygge- og anlægsvirksomhed af 1972 (AB 72)« indeholdende AB 92 (Betænkning nr. 1246)

nr. 1246 · 1993 · Boligministeriet

Almindelige betingelser i bygge- og anlægsvirksomhed – Betænkning nr. 1570

nr. 1570 · 2018 · Transport-, Bygnings- og Boligministeriet

Betænkning nr. 620/1971 afgivet af Udvalget vedrørende revision af Almindelige Betingelser for Arbejder og Leverancer

nr. 620 · 1971 · Ministeriet for Offentlige Arbejder